

عنوان مقاله:

چگونه توانستم مشکل بی علاقه‌گی به درس و حواس پرتی امیرحسین، دانش آموز پایه چهارم ابتدایی، را برطرف نمایم؟

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی مطالعات خانواده و مدرسه (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

محدثه میرشکار - کارشناسی، جغرافیا، گرایش برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی

محمدجواد میرشکار - کارشناسی، علوم تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی

خلاصه مقاله:

حواس پرتی برای تمام سنین اتفاق می افتد و می تواند درجات مختلفی داشته باشد. کودکی که به نظر می رسد حواس پرت است، می تواند اضطرابهایی داشته باشد که معلمان و حتی والدین از آن بی خبرند. لذا هدف از اقدام پژوهی حاضر «کاهش بی علاقه‌گی به درس و حواسپرتی دانش آموز کلاس چهارم ابتدایی» می باشد. ابزار گردآوری اطلاعات شامل مصاحبه، پرسشنامه، مشاهده و اسناد و مدارک می باشد. نتایج حاکی از آن است که اگر مطالبی که تدریس می شوند، همراه با تصویر باشند، بر میزان یادگیری دانش آموزان تاثیر بیشتری خواهند داشت. معلم باید در دانش-آموزان، ایجاد انگیزه کند. زیرا نداشتن انگیزه، از علل بی دقتی است. خنده باعث آرامش و نیز تمرکز حواس میشود و باعث میشود که دانش آموزان، سریعتر یاد بگیرند.

کلمات کلیدی:

اقدام پژوهی، بی علاقه‌گی به درس، دانش آموز پایه چهارم، حواسپرتی، عدم تمرکز حواس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1874302>

